

Referat despre Cazania lui Varlaam

Prestigiul lui Varlaam in epoca sa fost imens, las din eumen direct mitropolit, fara sa mai treaca prin stadiul de episcop, fiind sprijinit de Petru Movila, moldoveanu devenit mitropolit al Kiev-ului. In 1637, Varlaam avea gata traduse prezicerile lui Calist si cerea printr-o scrisoare tarului Rusiei sa-l ajute cu alte tipariri.

In timp, s-a adaugat a doua parte, o colectie de vietile de sfinti (jitiile) intre care Sfantul Ioan cel Nou de la Suceava, Sfanta Paraschiva s.a.

Cartea romaneasca de invatatura (Cazania) detine in cultura romana un loc analog bibliei lui Luther in cultura germana (sunt primele texte in care se vorbeste poporului in limba lui despre lucrurile religioase).

Este una dintre cele mai insemnate scrieri ale epocii vechi sub raportul contributiei la formarea limbii literare.

In "Cuvant catre cetitoriu", Varlaam isi expunea motivele care l-au indemnat la scrierea cartii : "limba noastra romaneasca n-are carte pe limba sa", fapt cu impact negativ asupra accesibilitatii cuvintului "sacru" si in plus, este vorba de "lipsa dascalilor si a invataturii".

Continutul Cazaniei este in primul rand omiletic (constand in predici) dar si liturgic (predicile apar insotite de pilde din Evanghelii) si hagiografic (vietile sfinților, jitiile).

Apar in cursul predicilor obiceiuri si rituri legate de inmormantare, elemente de bocet popular cuprinse in "Plansul Maicii Domnului", unde durerea lui Iosif si a Mariei ia proportii cosmice, sugerand atmosfera din balada "Miorita".

Jitiile sunt importante pentru imaginarul epocii intrucat tineau vie curiozitatea prin numarul mare de "ciudease" (minuni).

Ele se refera la vietile Sfantului Dimitrie, Nicolae, Gheorghe, Petru, Pavel s.a.

Spre exemplu, despre Sfantul Nicolae, Varlaam ne spune ca : " de mititel arata cum va hi, caci intr-alte dzile a saptamanei sugea ca alti prunci, iar in miercurea si venerea nu lua tata-n gura, numai danaoara intr-o zi ce s-aceasta cand apunea soarele".

Predicile lui Varlaam reprezinta discursul oratoric sacru. A mai existat in epoca un alt reprezentant al discursului didactic sacru, Antin Vireanu. Acesta tinea predici poporului in locuri publice si se bucura de un mare succes in randul enoriasilor.

Predicile lui Antim Vireanul sunt cunoscute sub genericul "didahii".